

vacsora

*a narancsot gerezdekre szedem.
anyám a gerezdeket
szájba veszi,
lenyeli,
nem furcsállja,
csak azt mondja:
tudod, én hirtelen akartam meghalni.
egy gerezd mondat.
számba veszem,
lenyelem. nem furcsa.
végre nem valakinek
az emlékezetére cselekszem.*

EGRESSY ZOLTÁN

Minden reggel

*Apró kelta hárfa sápadgatós hangja,
még egy téged érdeklő bolygó dolog,
új dalt szül a hangszer, a világra hányja,
érezte valamit, másként gondolod.*

*Minden dolog bolygó, szólal meg valaki
benned, talán igen, kérdés, mire fel,
hangból érzést majd egy frissebb szél kavár ki,
vak varjak hajlongnak vad seregükkel.*

A nimfa hajnala

*Hideg szélsuhanás, halk hóropanás,
sóhaj pihen ki a didergő partra,
a földön összefut pár halott levél,
múlt szemérmét mind szégyenkezve hordja.*

*Prúd zombiként fut a zubogó folyó,
őrülete nem fáj, csak egy lenyomat,
hervadás-szerelmes növények nézik:
tapasztalhatatlan, tiszta ámulat.*